

Parlementair Overleg Koninkrijksrelaties
Opening plenair
Oranjestad, 9 januari 2007

Openingstoespraak van de heer W.I.I. van Beek, voorzitter van de Nederlandse Delegatie

De heer Van Beek: Mevrouw de voorzitter. Dames en heren, beste collega's. Het is een ontzettend plezier om elkaar weer te mogen ontmoeten, vooral voor diegenen die al eerder in één van de delegaties mochten plaatsnemen. Voor een aantal anderen van ons, en zeker ook uit de Nederlandse delegatie, is dit de eerste keer. We hebben hen zo goed mogelijk proberen voor te bereiden op wat zij te wachten staan, maar ik denk dat elke keer blijkt dat het nog plezieriger en nog mooier is om deze delen van het Koninkrijk te mogen bezoeken en met collega's te mogen spreken. Ik wens u ook van onze kant uit van harte het allerbeste voor het nieuwe jaar, voor uzelf, voor uw gezinnen, maar ook in bestuurlijk politiek opzicht voor al datgene waar u de komende tijd mee bezig bent.

De functie van volksvertegenwoordiger, die wij allen mogen vervullen, is een heel bijzondere functie. De functie om namens de bevolking beslissingen te mogen nemen is iets heel bijzonders. Natuurlijk is dat in alle tijden zo, maar als u die functie mag vervullen op een moment dat er cruciale beslissingen worden genomen waarop later wellicht langdurig zal worden teruggekeken, dan is het nog mooier om dat ambt te mogen vervullen. In die zin denk ik dat het weleens zou kunnen zijn dat het jaar 2007 een heel bijzonder jaar wordt in constitutionele zin voor het Koninkrijk, en dan is het toch fantastisch dat we daar met z'n allen aan mogen meewerken.

Voor de Nederlandse delegatie is het zo dat wij niet alleen naar Aruba zijn gekomen, maar dat we in tussentijd al op een aantal eilanden te gast zijn geweest. We zijn in Curaçao geweest, we zijn op St. Maarten geweest, we zijn op Saba geweest, op St. Eustatius, en we zijn van plan om op de terugreis nog te stoppen op Bonaire. Zodanig dat we dus uiteindelijk alle zes de eilanden bezocht hebben. Goed om met zoveel mensen te mogen praten. Goed om met zoveel bestuurders te mogen praten. We hebben overal de eilandsbesturen gesproken. We hebben contact gehad met groeperingen die zich bezighouden met andere zaken dan alleen de politieke zaken. We hebben heel veel mensen gesproken en dat was ook onze intentie, omdat we ons goed wilden informeren over wat er speelt op de eilanden, maar ook vooral ook het gevoel willen hebben wat daar achter steekt.

Natuurlijk is er veel gesproken, en zal er ook deze week veel gesproken worden, over staatkundige aangelegenheden, over structuren, over macht en de verdeling van macht. Maar als je op werkbezoeken bent zoals wij gedaan hebben, op eilanden, en je hebt ook de kans daar te kijken hoe er gezorgd wordt voor – en in een aantal werkbezoeken hebben we dat kunnen zien – kinderen, als je kunt zien hoe er opvang geregeld wordt, als je spreekt met de minister van Onderwijs en hoort wat voor discussies er zijn, wat voor plannen er allemaal zijn op de Antillen als het gaat om de structuur van het onderwijs, dan realiseer je je eigenlijk op dat moment pas heel goed dat natuurlijk het belangrijk is dat we praten over onze staatkundige verhoudingen, onze staatkundige structuren, maar het gaat uiteindelijk om de mensen. Het gaat uiteindelijk om de kinderen, de volwassenen, de ouderen, hoe we voor hen kunnen zorgen en hun kansen kunnen bieden. Het gaat erom hoe het onderwijs georganiseerd is, hoe de vorming tot stand komt en hoe er een aansluiting is met werk. Het gaat met name ook om de economische ontwikkeling van de diverse eilanden. En of die eilanden nu gekozen hebben voor een status als gemeente, en om heel precies te zijn voor als openbare lichaam binnen het Nederlands staatsbestel, of zoals St. Maarten en Curaçao de voorkeur geven aan een landstatus, in alle gevallen gaat het natuurlijk toch om de kansen die er zijn voor de

mensen die er leven en de mogelijkheden die er voor hen daardoor zullen worden gecreëerd of verbeterd. We zullen er deze week met z'n allen over praten. Het zal duidelijk zijn dat wij als delegaties, zeker ook als Nederlandse delegatie, niet onderhandelen. Dat doen onze regeringen. Maar het kennis nemen van elkaars standpunten, kennis nemen van wat er leeft op alle eilanden is buitengewoon belangrijk, nu maar ook later als er zaken moeten worden uitgewerkt in stappenplannen, in rijkswetten, en alles wat ervoor komt kijken.

Mevrouw de voorzitter. Beste collega's. Er gebeurt nog veel meer dit jaar. Zo zijn er de Koninkrijksspelen die dit jaar in Den Haag zullen worden georganiseerd. Ik hoop dat het Den Haag lukt om de fakkel van de Antillen over te nemen, van Curaçao over te nemen en waar te maken en te organiseren op dat kwaliteitsniveau zoals wij dat twee jaar geleden hebben meegemaakt. We hebben in tussentijd met elkaar besloten dat het niet alleen meer gaat om sport, maar dat er ook meer aandacht zal zijn voor kunst en cultuur. Ook daar is het belangrijk dat onze bevolkingen elkaar beter leren kennen en dat doe je als je dat vooral start op jonge leeftijd. De groep mensen die daar elkaar zullen treffen is daar buitengewoon geschikt voor.

Één ding is nog niet duidelijk, en dat is waar dit jaar de K3-gemeenten zullen worden ingedeeld. Of zij al mee kunnen doen in de Nederlandse sportdelegaties of dat ze nog tegenover ons staan. Maar ik zeg u, collega's uit de Antillen en Aruba, u krijgt het nog moeilijker als zij eenmaal aan onze kant mogen meesporten.

Er komen een aantal belangrijke onderwerpen aan de orde. We praten over het gezamenlijk buitenlands beleid, een onderwerp wat ons nu maar ook in de toekomst zeker bezig blijft houden, want uiteindelijk functioneren we binnen één Koninkrijk. We praten over de problematiek van de naturalisatie, waar we op alle fronten, op alle manieren mee te maken hebben maar wel op een verschillende manier mee te maken. Het is goed dat we dat onderwerp eens goed met elkaar uitdiscussiëren.

Ik ben de Antilliaanse collega's buitengewoon erkentelijk dat ze de fiscale problematiek op de agenda hebben gezet, want ik denk dat het verstandig is dat we dat onderwerp eens even goed bij de kop pakken. Misschien niet met elkaar kunnen oplossen, maar wel afspraken kunnen maken hoe daaraan te werken en ook te kijken of we dat misschien ook in de richting van de Koninkrijksregering moeten leiden. Maar het zal duidelijk zijn dat er wellicht ook in het kader van de staatkundige veranderingen een natuurlijk moment is om te zorgen dat de naam van de Antillen van een aantal zwarte lijsten afkomen waar ze absoluut niet op thuishoren gezien de maatregelen die er genomen zijn. Kortom, een onderwerp waar we met elkaar aandacht aan moeten besteden.

Voorzitter, het moet duidelijk zijn, wij hebben er zin in. We hebben onszelf echt goed op voorbereid. We zijn twee volle weken op pad met elkaar. De leden van de Nederlandse delegatie zien er weliswaar nog monter uit maar hebben een zware werkweek al achter de rug, en ik heb ze toegezegd dat deze komende week minstens zo zwaar zal zijn. Het moet ook aan hen te zien zijn als ze na twee weken terugkomen dat het hard werk is geweest. Maar we verheugen ons natuurlijk vooral op de vele goede contacten.

Ik wil u, mevrouw de voorzitter, en al diegenen die u geholpen hebben bij voorbaat danken voor het vele werk wat is verricht om deze bijeenkomsten mogelijk te maken. We zien er met heel veel belangstelling naar uit.